

Одбележувањето на 105-годишнината од Илинденското востание се совпаѓа со многу битни пресврти во македонското постоење, во битот на неговиот дух, во начинот на неговата презентација во светот. Од година во година расте желбата и потребата за издигнување на македонското прашање на највисоко ниво. Конечно светот мора да ја спознае и да ја осознае реалната вистина за балканските игри, за современите асимилаторски политики, преку кои се негира постоењето на еден древен народ, една древна цивилизација и култура.

Доколку Македонецот опстојал и во најсуровите времиња на прогон, на газење, преименување и обезличување, денес во услови на своја држава само ќе го потврдиме она што нашите предци со векови мечтаеле да го покажат, да бидат Македонци и како такви да бидат признати, почитувани и вреднувани.

Целата меѓународна заедница денес разбра за обесправеноста на Македонецот во соседните земји, сите европски народи увидоа дека во најдемократските институции се зачленети држави, кои ги кршат најелементарните човекови и индивидуални права и слободи.

Македонија и Македонците ја отпочнаа својата духовна револуција. Борбата за докажување на идентитетот, наспроти грчко-бугарско-српските пропаганди, продолжува во највлијателните светски тела и организации. Крајна цел е поразување на хегемонистичките режими во Белград, Атина и во Софија, кои со децении наназад се обидуваат да создадат искривена слика за вистинските состојби на Балканот.

И покрај суровите чекори кои во минатото ги преземаа против македонскиот народ, сепак тие не успеаја да го поразат духот на малата нација. Таа е тука, постои, живее, се бори со ѓаволите од опкружувањето. Знаат дека битката ја изгубиле, но балканскиот инает не им дозволува да признаат дека тоа е така.

И овој Илинден нека нè потсети дека мораме да истраеме. Го празнуваме, го славиме за да им кажеме на нашите великани од минатото оти нивните вечни идеали не се замрени, дека постојат нови генерации Македонци кои го продолжиле нивното дело. Нивните положени животи треба и мора да ги оправдаме со нашата нова борба во денешницата. Нивната порака Македонија на Македонците е јасен показател по која насока треба да се движиме.

Да се биде голем и храбар, достоинствен и горд не значи дека треба да бидеш моќен, да поседуваш сила за да го постигнеш тоа. Напротив. Во текот на историјата силните многу пати грешеле. Опиени од снагата која ја имале нивните војски газеле сè пред себе. Угнетувале, поробувале, асимилирале, дискриминирале... Победувале во битките со далеку послабите, ги потчинувале и ги обезвреднувале. Победниците си ја пишувале историјата така како што им одговарала во дадениот момент.

Вистината и реалниот тек на нештата не секогаш биле дел од официјалната светска историографија. Но, од таа историска наука денес се задоени многу народи и држави, многу национални установи. Затоа денес светот добива искривена слика за многу историски настани, кои своевремено се случиле. Македонија и Македонците се дел од таа историска драматургија. И покрај обемните фактографски податоци со кои располагаат бројни европски архиви и историски институти, речиси сите соседни земји на нашава, денес се обидуваат на јавноста да ѝ ја продадат својата фалсификувана верзија на историските погледи. На тој начин денес имаме извитоперена анализа на реалните историски основи во чии рамки се движело македонското прашање. Контрадикторности има безброј. Одеднаш се појавува францускиот претседател Никола Саркози кој, пред да ја прелиста француската историографија во делот за Македонија, отворено застанува на страна на Грција, иако тоа се коси со сите досегашни француски погледи на македонското прашање.

Македонија ретко извојувала победи во битките против пропагандистите, окупаторите и асимилаторите. Но, оние кои ги извојувала биле чесни, достоинствени и во согласност со македонската кауза. Македонија никогаш не ја фалсификуваше сопствената историја,

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

ГРЦИЈА ПОЧНА ДА ЈА СРКА ПОМИЈАТА КОЈА Ї ЈА ЗГОТВИ НА МАКЕДОНИЈА

а уште помалку туѓата. Наспроти тоа, останатите фабрикуваа до степен на дрскост и безобразлук. Се разбира, сè тоа е во согласност со нивните дневни политички ситуации и со стратешките проекти за физичко и духовно уни-

штување на македонизмот на балканските простори. Но, како и многу процеси кои се случувале во текот на човековата историја, така и на овие фалсификати има и ќе има крај.

На Балканот му претстои период на

ревизија на постојните историски и политички основи. Повикувањето да се гради некаква иднина, без притоа да се решат историските неправди, кои се влечат како товар и во денешното општење меѓу балканските народи, не дава позитивни резултати. Декларативните заложби за прогрес со истовремено криење на валканата облека од минатото, претставува политичка перверзија која ја спроведуваат најмалку две држави од нашето опкружување. Бугарија и Грција, наместо да ги надминат историските и современите предрасуди, својата партиципација во ЕУ и во НАТО ја злоупотребуваат за уште покомплексна тортура врз сè што има предзнак македонско. Очигледно е дека овие две институции за одредени земји служат само како параван за искористување на нивната моќ во битката со неистомислениците.

На таков начин ние сме во бој со самата Европа, која ги крши и ги узурпира нашите најосновни права и слободи. Денес Европа е нема творба, глупа за потребите на малите, слепа за оние кои се надвор од нејзините редови. Конзервативноста во пристапот и штитењето на потребите само на земјите-членки не ни навестува дека наскоро може да дојде до демократска трансформација на лажната европска демократија. Степенот на нејзината либералност е прашање на кое експертите и аналитичарите треба сериозно да стават акцент.

ГОСПОДИНЕ БАРОСО, ОТСЕГА НИТУ ЗБОР ПОВЕЌЕ ЗА РАМКОВНИОТ!

"За Комисијата се многу важни почитувањето на човековите права и слободи, но Европската унија не е компетентна да третира прашања за идентитетот и правата на малцинствата, нивната националност и враќањето на нивната сопственост во земјите-членки на Унијата".

Ова е наведено во возвратното писмо на претседателот на Европската комисија, Баросо, до македонскиот премиер Груевски. Кога претставник на една ваква висока институција нуди ваков кукавички и неиздржан одговор, тогаш само ќе ја потврдиме тезата дека од ЕУ не останало ништо вредно, демократско и цивилизациско.

Господинот Баросо задолжително мора да одговори како тоа нема компетенции по прашањето за малцинства, а на Македонија повеќе од десет години ѝ упатува ултиматуми за таа пробле-

матика во контекст на Рамковниот договор и правата на Албанците, како најбројно малцинство во државата. Господине Баросо, зарем таа лицемерна политика е правило на тоа европско однесување, зарем политиката на двојни стандарди стана непишана практика во вашето општење со земјите од континентот? Доколку ЕУ нема надлежност да ја натера Грција на почитување на човековите права на Македонците во Егејска Македонија, тогаш истата таа ЕУ не смее ниту збор повеќе да проговори за статусот на македонските Албанци, Турци, Роми, Власи, Срби, Бошњаци... Во спротивно, официјален Брисел ќе стане заложник на неофашизмот, кој почнува да владее со европската дипломатска свита.

ИНТЕРНАЦИОНАЛИЗАЦИЈА НА МАКЕДОНСКОТО ПРАШАЊЕ

Наспроти тенденциите на поголемиот дел од европските земји да се солидаризираат со позицијата на Грција и да ги прифатат нивните барања во поглед на решавањето на спорот со Македонија, не ги одврати македонските лобисти ширум светот да ја пренесат вистината за ова парче земја, за овој мал народ. Кога аргументите и адутите остануваат во наши раце потребни се само волја, истрајност, трпение и упорност за да ги разубедиме и најголемите песимисти, кои се опиени од грчката пропаганда.

Силината на македонското лоби е немерлива со онаа на грчкото, кое неколкукратно повеќе одвојува средства за заштита на грчките интереси. Но, кога ја имате вистината на своја страна, тогаш парите многу помалку значат од доказите. Лажните факти брзо се препознаваат, лесно се разоткриваат, но некој треба да го спотне тој процес.

Македонците низ светот досега малку постигнаа во земјите во кои живеат. Тоа, пред сè, се должи на силината на грчките лоби групи. Но, нештата се ме-

"Свесни дека очигледното и повеќедецениското непочитување на човековите права од страна на Грција претставува легитимна основа за нашето обраќање до Вас, Владата на Република Македонија очекува, во рамките на Вашите надлежности, лично да се заложите Грција доследно да ги почитува обврските кои произлегуваат од меѓународните инструменти за човекови права, со посебен акцент врз слободното изразување на етничкиот идентитет и сите права кои произлегуваат од тоа, правото на слободно движење и враќање на својата земја, како и неотуѓивото право на приватна сопственост".

дел од писмото на Никола Груевски до Бан Ки Мун

"Покрај отворањето и интернационализацијата на правата на повеќе од 30.000 деца бегалци од 1948 година, мора да се постави и прашањето за 750.000 протерани Македонци од Солун, Кавала, Серес, Драма и Кожани, извршено во 1912 година од страна на грчките Антри, протерани во денешна Бугарија. Сегашната владејачка гарнитура има историска одговорност да побара од Меѓународниот суд за воени репарации да бара од Атина враќање на сите прогонети на своите огништа и враќање на одземените имоти. Грчките Антри во 1912 година, веднаш по протерувањето на турската војска, извршија невиден геноцид, протерувајќи 750.000 Македонци од приморскиот дел, во делот од реката Бистрица до Марица. Вториот удар се случи во 1924 година, кога на македонските имоти се доселија 300.000 Грци-Маџири од Турција, менувајќи го со тоа етничкиот карактер на Беломорска Македонија".

Ванчо Шехтански, ТМРО

МАКЕДОНСКИОТ ГЛАС НА НЕПОКОРОТ ПАТУВА НИЗ СВЕТОТ

нуваат. Сега се води рамноправна битка во себедокажувањето. Отворањето на македонското прашање и во доменот на идентитетот, а не само во рамките на името, создаде нова атмосфера која ги менува позициите на Скопје и на Атина пред меѓународната заедница. Со изнесувањето на проблемот на Македонците од Егејскиот дел на Македонија на највисоко ниво и со интернационализацијата на тоа прашање, Македонија има можност да го натера светот да поверува дека Грција води перверзна политика. Може да докаже дека нивниот партнер во ЕУ и во НАТО креира политика на апартхеид, дека не ги почитува

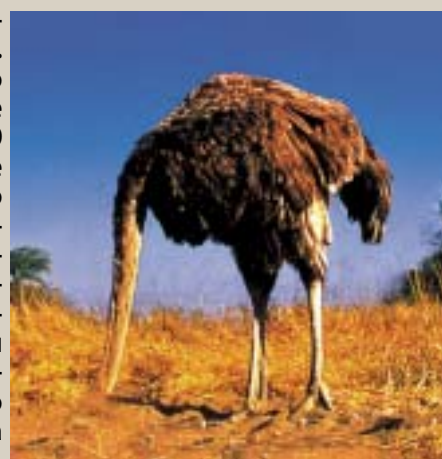
основните демократски определби кои се слика на секое цивилизирано општество. Кога сè тоа ќе се вкотви во умот на Европеецот, големците ќе немаат повеќе простор за маневрирање во процесот на солидаризирање со Караманлис. Тогаш Никола Саркози не ќе смее да го злоупотребува личното пријателство со грчкиот премиер и само заради тоа да ја доведе Франција на работ на демократската одржливост.

Силината и авантуризмот со кои грчките дипломати настапија последниве месеци пред своите западни партнери, наскоро ќе им ги замати сметките. Грција нема ниту еден адут, ниту еден кон-

ГРЦИЈА ДА ПРЕСТАНЕ ДА ЈА ЗАБИВА ГЛАВАТА В ПЕСОК

"Грција направи голема грешка со недвижните имоти на 'славомакедонците'. Доколку проблемот дојде до Судот во Стразбур, во тој случај Грција ќе се најде во незавидна положба, оти во 1949-1950 година им ги конфискуваше спорните имоти и без судско решение, поради што ќе ѝ биде наредено да плаќа обесштетување. Грција треба да престане да ја забива главата в песок и да тврди дека 'славомакедонците' не постојат. Нивниот број во Грција е меѓу 40.000 и 50.000. Некои од нив имаат македонско етничко потекло, а други, пак, се интегрирани целосно со грчкиот етнос, со што всушност нема никаква опасност по територијалната целина на Грција. Настојувањата на Атина дека нема такво малцинство или етничка група не е правен проблем, туку практичен. На таков начин, Меѓународниот суд во 1930 година го реши проблемот со соодветните заедници во Грција и во Бугарија. Реално решение во спорот за името е Грција да прифати едно составно име, Нова, Горна или Северна Македонија за билатерална употреба со Скопје, но не и за меѓународна употреба".

Пандио Ираклидис, професор по меѓународни односи на грчкиот државен универзитет

ГРЧКАТА НАКЛОНЕТОСТ КОН ИДЕОЛОГИЈАТА НА ХИТЛЕР

"Уверен сум дека Европската комисија со својот мандат на чувар на договорите ќе се заложат Грција, како држава-членка на ЕУ, да даде конструктивен пример за имплементација на основните човекови права, меѓу кои и јазичните и другите права кои го изразуваат идентитетот на припадниците на етно-јазичните малцинства. За жал,

наспроти одредбите на Европската конвенција за човекови права и Рамковната конвенција за заштита на националните малцинства, во Грција не се почитува јазичната разноличност на македонското национално малцинство. Уште повеќе зачудува фактот што и покрај актите на релевантни политички и судски тела на Европа, со кои се апелира на целосно почитување на правата на припадниците на малцинствата, според

европските базични документи, сè уште не постои подготвеност овие укажувања да бидат вградени во правниот систем на Грција, со што би била овозможена употреба на македонскиот јазик на локално ниво, особено во основните училишта.

Во Македонија, како држава во срцето на Балканот, историјата остави во наследство повеќе етнички групи, кои слободно се организираат политички, ги употребуваат во службената комуникација своите јазици и ги негуваат и ги развиваат сопствените културни вредности. Со оваа своја политика Македонија дава придонес за вградување на европските вредности".

од писмото на Милошоски до Леонард Орбан, комесар за повеќејазичност во Европската комисија

кретен доказ со кој ќе успее на светот да им ги прикаже сопствените верзии на проблематиката. Тоа ќе биде само празна реторика, веќе слушната и одамна позната. Таа ќе мора да го објаснува своето фашистичко минато, својата приврзаност кон идеологијата на Адолф Хитлер, да ги расветли злосторничките потфати против негрците. Наспроти празните грчки флоскули кои, се разбира, ќе бидат антимакедонски, нашите тврдења за вистината околу името, идентитетот и геноцидот од пред шеесеттина години ќе бидат несоборливи.

Македонските мисионери кои ја презентираат сопствената вистина низ светот се на вистинскиот пат. Поттикнати од сè поголемиот грчко-бугарски национализам, патот по кој се движат е неповратен. Шансата која сега ѝ се пружа на Македонија треба максимално да се искористи. Во овој момент повеќе од неопходно е консолидирањето на македонските прогресивни сили. Деструктивните групи, кои сервилно се поставуваат пред меѓународните организации и не водат доволно сметка за националните интереси и натаму ќе

По упатувањето на неколкуте писма на македонската Влада до видни светски дипломати, Грција почна да ја фаќа огромна паника. Флоскулите од типот "Груевски може да испраќа писма колку што сака" и ноншалантниот однос на грчките власти по тоа прашање полесно почнаа да добиваат нов тек. Сега Атина е заинтересирана за директни средби со македонскиот државен врв околу спорот кој таа го наметна. Стратегијата за интернационализација на македонското прашање е погубна варијанта за соседна Грција, па се обидува со спуштање на топките од нејзина страна да го амортизира интересот на меѓународната заедница за Македонците, нивниот јазик, правата и слободите кои им припаѓаат и, пред сè, идентитетот. Повикот на Бакојани за тет-а-тет средби со македонските претставници е јасен знак дека Атина почнува да прибегнува кон ново сценарио. Едноставно, се плаши светот пошироко да не дознае за нејзината перфидна игра.

постојат, но за среќа на маргините и како аутсајдери.

Историјата доволно нè научила дека поделбите никому не донеле добро и полза, дека синдромот Македонецот да се сврти против Македонецот бил поразителен, дека без свое јас нема понатаму, нема иднина и развој. Многумина се исплашија дека Македонија конечно е своја на своето, дека веќе самата ја креира својата политика, својата иднина, својата среќа и несреќа. Тоа што некој ги троши последните атоми за да нè оневозможи во реализирањето на јасно поставената и зацртаната цел е израз на слабоста на соседните режими да го спречат продорот на македонската вистина насекаде низ светот. Поразени во својата стратегија тие сè повеќе се заплеткуваат во пајаковата мрежа, од која тешко се излегува. Сè помалку имаат свеж воздух за дишење.